

РЕШЕНИЕ

№ 5737

гр. София, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4875** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „Б. Т. Е.“ – ЕООД – [населено място], представлявано от управителя М. С. П. срещу Акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ № П-22221422164315-004-001/13.10.2022г., в потвърдената му част с Решение № 242/20.02.2023г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С жалбата се иска отмяна на оспорения акт като незаконосъобразен - издаден в противоречие с материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят навежда доводи, че не му е връчен нито един документ във връзка с образуването на изпълнително дело и/или каквито и да са действия, предприети в неговия ход. Счита, че решаващият административен орган не е обсъдил изобщо този основен аргумент, а дори не го споменава, като към решението не е приложен нито един от изброените в него документи по изпълнителното дело. Прави извод, че подобен подход е абсолютно недопустим и нарушава грубо правото на защита и справедлив процес, както и принципите за равенство, достъпност и прозрачност, когато именно тези документи са използвани като единствен аргумент за отхвърляне на възражението. Твърди, че и към момента не е налице нито едно доказателство, че изпълнителното дело, действията по него и прекъсването на давността, са налице. Счита, че това е в пряко нарушение и на ТР № 7 от 15.04.2021 г. на ВАС, съгласно което „в рамките на образуването изпълнително дело може да се започне принудително изпълнение едва тогава, когато длъжникът, след като е поканен, не е изпълнил доброволно публичното

задължение, установено по основание и размер“. С оглед липсата на каквито и да е доказателства за твърдяното от ответника прекъсване на давността, поддържа възражението си, че тя е изтекла на основание чл. 171, ал. 1 ДОПК за всички задължения най-късно на 31.12.2021 г., т.е. преди датата на АПВ. Съответно, отправя искане за отмяна на акта в частта на прихващането.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли да бъде отменено обжалвания АПВ. Претендира за присъждане на сторените съдебни разноски съгласно представен списък.

Ответникът по жалбата – директорът на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С., чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С Резолюция за извършване на проверка №П-22221422164315-ОРП-001/ 15.09.2022г., издадена от М. А. К., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. е възложено извършването на проверка на „Б. Т. Е.“ – ЕООД със срок за завършване до 07.10.2022г.

С Промени на Резолюция за извършване на проверка № П-22221422164315-ОРП-002/07.10.2022г. и №П-22221422164315-ОРП-003/11.10.2022г. е определен нов краен срок за завършване на проверката до 13.10.2022г.

Проверката приключва с АПВ №П-22221422164315-004-001/13.10.2022г., издаден от Н. И. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. и И. В. А. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. АПВ е връчен електронно на 02.12.2022 г.

В хода на проверката е установено следното:

На „Б. Т. Е.“ – ЕООД е извършена ревизия за установяване на отговорност по чл. 177 от ЗДДС относно невнесн данък по фактура №231/24.06.2011г., издадена от „Лотос Ай енд Ай“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], приключила с Ревизионен акт /РА/ №Р-[ЕГН]/13.02.2014г. и установени задължения в размер на 90 688,00 лв. С РА в Таблица II, ревизиращите органи са извършили прихващане със сума 96 688,00 лв. /ДДС за м. 06.2011 г. подлежащ на възстановяване/ срещу задълженията установени с РА.

РА е оспорен по административен ред, като с Решение №1948/04.11.2014г. на директора на дирекция ОДОП С. РА №Р-[ЕГН]/13.02.2014 г. е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред, като с Решение №5214/04.08.2022 г. на Административен съд София град РА №[ЕГН]/13.02.2014г. е отменен.

С Протокол от 15.08.2022г., подписан от директора на дирекция ОДОП С. е взето решение: Решение №5214/04.08.2022 г. на Административен съд София град, 21-ви състав, с което е отменен РА №[ЕГН]/13.02.2014 г., да не бъде обжалвано.

По данни от ИМ на НАП, дружеството е имало изискуеми и неплатени публични задължения. С АПВ в Таблица I, органът по приходите е извършил прихващане на подлежащата на възстановяване сума в размер 90 688,00 лв. срещу част от задълженията по изпълнителното дело /ИД/ №160156127/2016 г.

Към АПВ е приложена справка от 13.10.2022 г. за задължения на дружеството, в която фигурират задължения главници и лихви общо в размер на 325 262,64 лв.

АПВ е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП

– С., във връзка с която е постановено Решение № 242/20.02.2023г., с което е отменен в оспорената част на мълчалив отказ за възстановяване на законна лихва върху сума 90 688,00 лв., представляваща ДДС за възстановяване за данъчен период м. 06.2011 г. и е потвърден в останалата част.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният акт за прихващане или възстановяване е издаден от компетентен орган. Спазена е предвидената в закона писмена форма, като са налични фактическите и правни основания за издаването му. При издаването на индивидуалния административен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна. Относно приложението на материалния закон съдът намира следното:

С АПВ е признато право да бъде възстановена сумата по отменения РА, като е извършено прихващане на процесната сума 90 688,00 лв., защото дружеството е имало изискуеми и неплатени публични задължения по ИД №160156127/2016г.

Жалбоподателят оспорва извършеното прихващане, с аргумента, че е налице отказ да бъде зачетена погасителна давност за данъчно-осигурителни задължения за периоди м. 04.2015г. - м. 11.2016г. Излага твърдения за това, че като не е бил информиран за образуваното изпълнително дело и в тази връзка не са му били връчени документи, като постановления, разпореждания, и т.н.

Твърденията на жалбоподателя са неоснователни. Всички цитирани в Решение № 242/20.02.2023г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С. документи по ИД №160156127/2016г. са приложени в административната преписка и приети като доказателства по делото:

Съобщение за доброволно изпълнение №С160022-149-0006114/21.12.2016 г. на основание чл. 221 от ДОПК – листи 46-51.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки №С1600022-022-0057899/21.12.2016г. - запор върху налични и постъващи суми по банкови сметки на длъжника – лист 56 гръб.

Запорно съобщение на основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК №С1600022-146-0018948/21.12.2016г. до Сосите Женерал Е. – лист 57.

Запорно съобщение на основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК №С1600022-146-0018947/21.12.2016 г. до Ю. България- лист 59.

Разпореждане за разпределение на постъпили суми по ИД №160156127/2016 г. №С170022-125-0081469/16.03.2017г. – листи 60 гръб- 61;

Разпореждане за присъединяване изх. №С180022-105-0241393/15.08.2018 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК -листи 51 гръб-56;

Разпореждане за разпределение на постъпили суми по ИД №160156127/2016 г. №С180022-125-0368621/06.12.2018 г. ДОПК -листи 69 гръб-70;

Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение №С1190022-029-0012282/27.03.2019 г. -листи 60 гръб-61;

Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение №С200022-029-0012282/04.08.2020 г. -листи 61 гръб-62;

Разпореждане за разпределение на постъпили суми по ИД №160156127/2016 г. №С200022-125-0201533/24.08.2020 г. - листи 70 гръб-71.

Представени са и други документи по ИД №160156127/2016г. От тях се установява, че с Постановление за налагане на обезпечителни мерки №С1600022-022-0057899/21.12.2016г. - запор върху налични и постъващи суми по банкови сметки на дружеството в Сосите Женерал Е. и Ю. България са наложени от датата на връчване на запорните съобщения до съответните търговски банки – от 22.12.2016г.

„Б. Т. Е.“ – ЕООД е подало Искане за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК по ИД №160156127/2016г., в резултат на което е издадено от публичен изпълнител Разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК.

На дружеството е издаден АПВ №П-222214116191016-004-001/04.11.2016г., като видно от Таблица I, органът по приходите е извършил прихващане на подлежащата на възстановяване сума, срещу част от задълженията по ИД №160156127/2016г. АПВ е връчен електронно на 07.11.2016 и същия е влязъл в сила.

На „Б. Т. Е.“ – ЕООД е издадено Удостоверение за наличие или липса на задължения, издадено на основание чл. 87, ал. 6 от ДОПК - по искане на задълженото лице, където ясно са посочени задълженията по ИД №160156127/2016 г.

Безспорно е установено, че дружеството има неизплатени публични задължения, за събирането на които е образувано ИД №160156127/2016г. Видно от посочените по-горе извършени действия по принудителното изпълнение, жалбоподателят е бил уведомен и е взел участие в част от тях. Ето защо, давността за прихванатите с АПВ задължения за периоди м. 04.2015г. - м. 11.2016г. е прекъсната на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ - предприемане на действия по принудително изпълнение.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 7905,04 лева съобразно чл.7, ал.2, т.4 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 90 688,00 лева/.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Б. Т. Е.“ – ЕООД – [населено място], представлявано от управителя М. С. П. срещу Акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ №

П-22221422164315-004-001/13.10.2022г., в потвърдената му част с Решение № 242/20.02.2023г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С..

ОСЪЖДА „Б. Т. Е.“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. С. П. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 7905,04 /седемхиляди девестотин и пет/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: